

Ref. til Bokutvalgets side 32 III gjengis her fra Lindas boikotterte hvitbok:

"I mai 1945 var det stor varemangel i Norge og mange nye import-agenter etablertes samtidig som de gamle agenter, som tildels hadde sabotert vareimporten under okkup., etter ble svært aktive. Det viste seg også at de ikke hadde glemt sine tidl. tysk-kunnskaper. Men dette fikk jeg først vite i 1948 da jeg besøkte 4 tidl. agenturers exportavd. i Milano. (jeg skulle ha vært der før men i 1947 fikk jeg vite at jeg kun kunne få pass for 2 måneder fordi statens 3 års prøvetid varte til 1950 men jeg fikk passet forlenget i Stockholm hvor man ikke fant mitt navn på noen av de mange sortelister).

I Milano fikk jeg altså vite hvordan flere tidl. konkurrenter hadde utsatt meg for en høyst urett kollektiv forhåndsdom og straff: De hadde straks i mai 1945 sendt nokså likelydende tyske brever til veverier, fra hvilke jeg aldri mottok noen formell oppsigelse av agenturene, av omtrent følg. innhold:

1. jr. sitter f.t. fengslet på ubestemt tid fordi han forble medlem av nazipartiet under krigen. 2. Hans firma er satt under off. administrasjon - også på ubestemt tid. 3. Han er alt rammet av "tap av all men tillid, har ingen politisk stemmerett og vil nok i forbindelse med straffen fratas statsborg. rettigheter inkludert 10 års tilids-tap - desuten vil han vel frdømmes sin formue. (dette tok de med idet de visste at jeg pga. de lange leveringstider fra Italia tidl. førte suppleringslager i Oslo). De vil nok innse at De i - 4. fremtiden ikke kan ha en slik agent til å vareta Deres interesser i Norge. 5. Så fulgte div. tilleggsopplysninger om at jeg hadde stått i hirden også under krigen og at den var enslags SA eller SS. som terroriserte folket og som var satt under tysk kontroll av RK. 6. Endelig fulgte en anbefaling av vedk.s firma som gjerne vil ha forbindelse med det demokratiserte Italia...

Da jeg i 1930 årene hadde arbeidet en tid i exportavd. i Milano hos flere av disse hus så hadde jeg i 1948 ennu venner der som også kunne fortelle meg at det både hadde vært norske agenter der og at deres nye reisende hadde besøkt dem i Oslo (endel tidl. exportsjefer, som hadde vært papirmedl. hadde vært så heldige at de var blitt plaserte ved filialer i Syd-Amerika hvor ingen visste om deres fascistiske fortid. Her bør nevnes at også endel sr.chefer, som pro forma hadde stått i f-partiet var blitt avløst av jr. eller andre.)

Hos noen av mine 200 kunder fra tiden 1.9.39-43 fikk jeg vite at disse s.k. allierte agenter hadde meddelt dem da - husk at det var typisk selgers marked dengang - at "hvis de kjøpte noe av L. eller andre "nazister" så skulle de ikke få levert en meter mere fra deres hus!! Det var jo tydelig at disse da var satt under sterkt press fordi da jeg i 1946 anmodet ca. 100 av dem om ev. å bekrefte hvilken betydning de av mitt firma formidlete leveranser hadde hatt for dem så var det kun 10% som svarte og selv de fleste av disse anmodet om at de ikke måtte påberopes under min forstående retts-sak idet det ville skade dem hvilket jeg selvsagt respekterte. Men kun 2 utenbys kunder (altså 1%) turde å fortelle meg at de fant det å være en politisk hevn å straffe den som hadde skaffet landet betydelige halvfabrikata for konfeksjonsindustrien - en person som samtidig i domspre. omtales som en IDEALIST...

Først i desember 1947 mottok jeg EDs Erklæring om at disposisjons-forbudet var opphevet - hvori henvises til resolusjoner av 12.6.45 og 31.8.45. Da hadde mitt firma i ca. 3 år vært off. "administrert" dvs. der ble straks innsatt en bobestyrer som sågar hevdet å være bemyndiget til å bemektige seg mitt nøkkelknippe for bl.a. å kontrollere all mine post i mine postbokser. Han satte opp lister over alt det han fant av verdi i mine pengeskap og det registrertes som andel i "boet". Da ingen forretninger gjordes så tvangsolgtes male-rier for å dekke "driften" bl.a. slike som han visste var midlerti-

116065

dig kjøpt av flyktende jøder med hvem jeg hadde avtalt at de hadde tilbakekjøprett når de vendte hjem fra Sverige. Han ville ikke tro at jeg kun oppbevarte de for dem på denne måte og kalte avtalen for en bluff-manøvre. Div. varegjeld jeg hadde hos leverandører på kontinentet ville han ikke anerkjenne og derfor kan jeg dokumentere at min formue sattes for høyt. Det tilbidrogs også at et i januar 1945 opprettet fond - hvorpå gjenstod ca. 50.000.- å betale også ble ansett som en bluff-manøvre og ignorert. Denne bestyrer assistert av flere revisorer og også disse syntes å være diktert av kollektiv-§'en om at alle NS-medl. har å betale "erstatning" efter betalingsevne: det var for dem om å gjøre å få dommerne til å tro at denne var storartet. Og samarbeidet gikk så bra at de klarte å konfiskere hele felleseiet..."

Efter dette sitat vil jeg gjerne gi noen supplerende informasjon ang. den sabotage som Lindh og Heidahl bedrev innen hirden:

Först vil jeg da derom henwise til utdragets side 12 hvor jeg opplyste at L. skrev en ca. 100 sider rapport derom - som han forøvrig forgjeves forsøkte å gjøre dommerne bekjent med. Men desværre tror jeg at disse fant de av ham der beskrevne forhold for kompliserte, jeg skal dog her forsøke å forenkle dem: 1. NS hadde under møtervalgsmøter 1933-36 et møtevern også kalt hird. 2. Denne frivillige org. omdannet Q. ved forordning i nov. 1940 til oblig. tvungen hirdplikt. 3. Dette førte til en permanent motsetning mellem "hirdpliktige" og hirdledere. Disse var ofte fanatiske og forhåndsorienterte de menige hirdpliktige aldrig om planlagte aksjoner idet de riktig formodet at om disse på forhånd kjente deres planer så ville de unnlate å etterkomme alle ordre. Hirdbefalet pleide å innbille de hirdpliktige at de kun hadde vakttjenster ved prop.møter o.l. men planla ofte hemmelige tiltak på egenhånd.

Som nevnt på side 24 i utdraget (i 3.kap.) gjenga en stor dagsavis i Oslo i juni 1945 et forhørsrettsreferat fra Kretsfengslet i Åkerbergvn. Der het det foruten det tidl. siterte at L. var før krigen forr.mann, at han hadde vært NS-medlem fra 1933 til krigsslutt og at han også hadde vært i hirden i samme tidsrum. (dette avvek fra L. L.s forklaring idet han der fremholdt at han i brevet i 1942 til NS, i hvilket han ba om å bli strøket som KO-medlem, også fremhevet at han kun ville stå i NS som passivt medlem, dvs. heller ikke ville forbli i hirden!) I avisens rettsreferat heter det videre: "I januar 1941 ble L. utnevnt til fylkingsidrettsleder i Akershus hirdfylking." Dette er meget vesentlig fordi da partiet unnlot å bekreftes hans anmodning så kom han til den kompromis-avtale med NS at han skulle fortsette som fylkingsidrettsleder under den uttrykkelige forutsetning at han skriftlig fikk bekreftet at han var fritatt fra all annen hirdtjeneste. Og en slik bekreftelse datert i 1943 foreligger blant hans saksdokumenter. Denne ordning skulle dog vise seg å bli meget omstridt idet partiet hevdet at den ble inngått på den betingelse at han oppførte seg som en god hirdmann, hvilket noen hirdledere mente ikke var tilfelle. Men disse hadde liten innsikt i omfanget av hans hirdsabotager =

NB: alt 25.3.43 forelå hirdens 1. mob.plan med motforholdsregler i tilfelle av alliert invasjon: Denne var omfattet med største hemmelighet innen NS idet man fryktet at om NS-medl. fikk vite at det var planlagt felles opptreden med okkupanten så ville dette medføre en sterk reaksjon hos nasjonalsinnede slike. Men tyskerne stolte ikke på massen - flertallet av hirdmenn dvs. de hirdpliktige og unnlot derfor helt til jan. 1945 og la noen hirdavd. få våben: Derom skriver h.r. adv Hauge i sin bok "Frigjøringen" (1970) på side 94 at "det var stor bestyrrelse og frafall da hirdpliktige mellem 18-45 år innkaltes men det lyktes å stable på bena ca. 3.000 mann til dette desperate borgerkrigsformål. Og skal man tro hemmelige rapporter fra SIPO i Berlin så krevde NS samtidig tyske motforholdsregler mot HS-likvideringer av NS-folk i Stapo." Hirdens siste mob.plan var da-

ter 19. 5. 45 (det er 53 år siden idag) og i den taltes om samråd mellom Q. og Rediess for å opprettholde ro og sikkerhet. Så heter det videre der: "Ved mob. i A-fall (Fall) skal Hirden som sluttete enheter med eget befal oppsettes for å samarbeide med OPO og SIPO. Og for å sikre en felles opptreden mot fienden, dvs. de allierte, står hirden under tysk overledelse i invasjonskampen." Hirdavd. skulle ha grønne armbind merket WH (Wehrmacht) for ikke å kunne likvideres ved tilfangetagelse som franktirører - det var noe L. raskt bragte i erfaring! Og han drev derfor en hemlig agitasjon blant de NS-veteraner fra 1933-36 som han visste at han kunne stole på om å sabotere dette efter beste evne. Men Q.s mob.ordre til hirdpliktige kom for sent bl.a. nemlig først ult.april 1945. Så 5.5.45 talte Q. om at det gjaldt å unngå en borgerkrig - og fremhevet at hirdavd. kun var et ordensvern, som stod under norsk kommando. - Det kaller Hauge "tiltaltes 1. forsvarstale." Dette var en seir for Heidahl og Lindhs lange kamp men den var det da ingen som gadd høre på. Men det kan jo tenkes at det engang også vil komme objektive norske historikere som ønsker å få klarlagt hvad som foregikk bak kulissene på den tapende front. Hittil har isfrontens kollektivisering sært dominerende men den kan ikke evig forhindre at sannheten om det som virkelig hendte kommer frem! Noen vil nok innse at nordmenn var, er og blir individua-
lister og at dette også var tilfelle blant endel av de 60.000 som stod i NS under okkupasjonen, og især blant de 2% av dem som pga. patriotisme i 1933-36 i god tro var blitt NS-medl. Og når vil et norsk forlag godta et manuskript om deres kamp for Norges frihet???